

RIJEČ UREDNIŠTVA

REPETITIO EST MATER STUDIORUM

„Ponavljanje je majka znanja“ kaže stara latinska poslovice, što je u načelu točno, samo je pitanje koliko puta treba nekome ponavljati da bi nešto shvatio, a ponajprije nešto naučio. To svakako ovisi o želji pojedinca ili društva, ali i o njegovoj, u određenom segmentu, razini stručne kapacitiranosti. Dvojimo li o tome što je za naše društvo od ovoga točno – iz svega nam znanog, oboje? Što ćemo to ponoviti štiteći se poslovicom u naslovu, kako nam čitateljstvo ne bi prigovorilo da je to sve već poznato i da smo o tome u više navrata izravno ili neizravno pisali? Kako je ponavljanje majka znanja, tako se može reći da je Strategija sačinjena na temelju činjeničnog stanja, „majka“ planiranja za budućnost, kako Države, tako i njenih segmenata. O potrebi izrade, i napokon izradi, generalne Strategije i posebice Strategije razvoja šumarstva, pisali smo između ostalog u ovoj rubrici u Šumarskome listu, upućujući vas ponajprije na br. 5-6/2011. i br. 3-4/2016., u kojemu navodimo riječi tada resornog ministra kako je „za izradu strategije poljoprivrede i prehrambene industrije, šumarstva i prerade drva, rok do kraja 2016. god“. Taj rok je prošao, Strategije nema, a da li se ona izrađuje i tko je stvarno izrađuje nije nam poznato, osim da Hrvatsko šumarsko društvo nema svog predstavnika u povjerenstvu za njenu izradu. U rubrici Riječ Uredništva u spomenutim brojevima Šumarskoga lista, pitanja koja smo postavljali, kao i povremeni napisi u rubrici Izaзовi i suprotstavljanja, te tekstu UO HŠD-a u br. 11-12/2015. „Kako Hrvatsko šumarsko društvo promišlja šumarstvo Hrvatske“, po našoj ocjeni, „dobar su materijal“ kao podloga za izradu odnosne Strategije. To je smatramo važan dokument, pa očekujemo da se on radi ne na „činovničkoj“, nego na najvišoj stručno-znanstvenoj razini. Osim toga postoji redoslijed/prioritet donošenja pojedinih dokumenata i njihova međusobna kompatibilnost, kako nam se ne bi opetovano događalo da nam dijelovi dokumenata derogi-

raju jedni druge. O tome da svaki dokument mora nakon utvrđivanja u praksi nekih nepravilnosti, pa i kriminalnih radnji, propisivati način i ovlaštenja kako ih otkloniti, pa i penalizirati. Isto tako, za pojedine nepredviđene slučajeve uzrokovane biotskim ili abiotskim čimbenicima, dokumenti moraju sadržavati „upute“ što nam je činiti u takvim slučajevima, da nam se ne dogodi, da kao nakon katastrofalnog ledoloma u Gorskom kotaru ne pristupimo izvanrednoj reviziji osnova gospodarenja u kojima će biti propisan stručni način sanacije šteta, a ne da se radi kao sada „stihijski“ od slučaja do slučaja. U razini toga nečinjenja je primjerice i izostanak pošumljavanja opožarenih površina, glavnog čimbenika buduće erozije, pa i neusklađenost i anarhija glede gospodarenja privatnim šumama. Članak 52. Ustava RH koji štiti šume i svrstava ih u prirodna bogatstva od osobitog interesa za RH, ne odnosi se samo na državne, nego na sve šume bez obzira na vlasništvo, pa ih je stoga potrebno u svemu jednako tretirati i kontrolirati.

Kada je riječ o redoslijedu, nelogično nam je donositi novi Zakon o šumama ili Zakon o poljoprivrednoj (opetovano pitanje zašto ne i šumarskoj?) savjetodavnoj službi i ostale dokumente prije Strategije razvoja, koja je polazni dokument za sve ostalo. Kada je riječ o Zakonu o poljoprivrednoj savjetodavnoj službi, koji je upravo u izradi, napominjemo da po našoj ocjeni, nije problem samo o izostanku šumarstva u nazivu Zakona, nego nedorečenost i ne sveobuhvatnost problema u pojedinim člancima, koje je potrebno doraditi. Sve rečeno sigurno zahtijeva još dopune o kojima treba voditi računa, što samo pokazuje kompleksnost i poznavanje materije koju obrađujemo, a koja traži rješenja u glavnim, a potom u pratećim dokumentima na temelju kojih gospodarimo šumama po načelima potrajnosti.

Uredništvo